

Je tohle spravedlivé a správné?

Na listopadovém veřejném zasedání zastupitelstva obce přednesli pan starosta s panem místostarostou návrh na podporu v době pandemie dvěma osobám. Jednalo se o MUDr. Moniku Vojtovou - praktickou lékařku pro dospělé, jako důvod uváděli **krizovou situaci způsobenou výskytem koronaviru**, a nájemce Lidového domu, kde jako důvod konstatovali **krizovou situaci, která je pro pohostinství zvláště nepříznivá**.

Zastupitelstvo tedy paní doktorce Vojtové schválilo odpuštění dvou měsíčních nájmu za listopad a prosinec v celkové výši 15 976 Kč a nájemci Lidového domu odpuštění nájmu za listopad, prosinec a v příštím roce ještě za leden, únor a březen v celkové výši 25 000 Kč. K tomu navíc zapla-

cení spotřeby elektrické energie ve výši 40 947 Kč za letošní srpen a září za nájemce LD. Paradoxně tedy za období, kdy byl „Lidák“ normálně v provozu.

Být solidární v této těžké době je rozhodně na místě. Ale když už pomáháme, tak proč jenom některým? Copak krizová situace způsobená výskytem koronaviru, jak vedení obce ve svém návrhu zdůvodňovalo, se ve Štěnovicích dotkla jen jedné paní doktorky? Krizová situace, která je pro pohostinství zvláště nepříznivá, jak vedení obce ve svém návrhu zdůvodňovalo, se ve Štěnovicích dotkla jen jedné hospody?

Stejně jako paní doktorky Vojtové si vážím i dalších lékařů, kteří u nás působí. Stejně jako nájemce LD si vážím i ostatních provozovatelů a maji-

telů restauračních zařízení v naší obci. Za každého lékaře, za každého podnikatele, který provozuje služby pro občany, jsem vděčný, proto mi tento způsob pomoci jen některým připadá vůči ostatním nefér. A pokud jsme se rozhodli pomoci jednomu, měli bychom podobným způsobem zareagovat i na ostatní. Jinak to může vést k tomu, že nám tu nakonec zbude jeden lékař a jedna hospoda. Konkurence, zvláště pak v restauračních zařízeních, je velmi důležitá a zdravá. A už jenom z morálního hlediska, z pohledu hospodářské soutěže, podle mě není správné, že vedení obce upřednostňuje jeden podnik před dalšími. Můj návrh nezbudil u zastupitelů téměř žádný zájem, a tudíž byl smeten ze stolu.

David Laštovka

Rozhodnutí starosty učiněná jménem obce zůstávají tabu

Téměř tři měsíce... Tak dlouho jsme se jako zastupitelé obce nesešli. Od veřejného zasedání 19. srpna až do dalšího veřejného zasedání konaného 4. listopadu neproběhla žádná schůzka... Tudíž jsem na listopadovém veřejném zasedání požádal pana starostu, aby zastupitelům a občanům podal zprávu z mezidobí. Zkrátka a dobře, aby informoval o tom, jaká rozhodnutí jménem obce během té dlouhé doby učinil, co se v rámci OÚ dělo, apod. Chtěl

bych zdůraznit, že v jiných obcích, obzvláště naší velikosti, je zpráva starosty z mezidobí naprosto běžný standard. Je to výraz transparentnosti, slušnosti a úcty k občanům.

Jak dopadlo hlasování o mém návrhu? Z devíti přítomných zastupitelů ho podpořil jako jeden jediný p. Steinbach. Sedm ostatních zastupitelů: (p. Albrecht, p. Brada, p. Hromník, p. Jíška, p. Polívka, p. Růžička, p. Slavík) byli proti.

DL

Přestupková komise ve Štěnovicích končí

Od 1. ledna 2021 za tímto účelem budeme muset jezdit do Přeštice. Na návrh pana starosty byla na listopadovém veřejném zasedání naší obce odsouhlasená

smlouva s městem Přeštice, která v době schvalování ještě neexistovala a žádné informace k ní nebyly. Většina zastupitelstva tak zvedla ruku pro něco, co ani neviděla.

Není to zdaleka poprvé, co zastupitelstvo schválilo dokumenty, aniž by se s nimi předtím mělo možnost seznámit.

DL

Pozvánka na nejbližší akci

23. ledna 2021 pro vás připravujeme opětovný výlet do Brdských lesů, tentokrát na prohlídku zříceniny hradu VALDEK. Celková délka trasy výšlapu bude cca 12 km a vede převážně po asfaltových lesních cestách. Doprava bude opětovně organizována auty,

a proto je nutné se na akci přihlásit na email spolku osveta.stenovice@seznam.cz

Podrobnosti k organizaci výšlapu budou přihlášeným účastníkům zaslány na adresu přihlašovacího emailu.

*Vážení spoluobčané, přejeme Vám krásné prožití vánočních svátků a všechno nejlepší do roku 2021.
Opatrujte se a držte se! Osvěta Štěnovice.*

Výlet na Homberk

I v této nevlídné době koronaviru se nám podařilo uskutečnit krátkou pěší turistickou akci na hrad Homberk. Zřícenina hradu je historicky svázána s pány z Homberka, kteří také byli prvními písemně zmíněnými vlastníky Štěnovic ve 14. století. Výlet se po všech stránkách vydařil. Získali jsme zajímavé informace z historie a ještě

jsme procházkou v přírodě pomohli svému zdraví. Na další turisticko - historické akce zveme i zájemce z řad seniorů. V letošním roce spolek Osvěta Štěnovice pro občany Štěnovic uspořádal devět akcí.

Děkujeme všem za účast a věřme, že minimálně stejný počet budeme moci uspořádat i v roce následujícím.

Štěnovice kdysi a dnes

Poštovní úřad zde sídlil do roku 1907, poté se stěhoval do čp. 82, v roce 1927 do čp. 166, od poloviny 70. let do Pivovarské restaurace, od začátku 90. let na OÚ.

MNV postavil dům v 80. letech pro štěnovické občany. Je zde několik menších bytů. V 90. letech zde byly také vybudovány prostory pro ordinaci obvodního lékaře.

Adventní čas

Pro mnohé z nás byl každoročně předvánoční čas spojen s návštěvou různých místních akcí. Ať již to bylo slavnostní rozsvícení vánočního stromu s koledami či akce v našem kostele sv. Prokopa. Zvláště velké oblíbenosti se těšily adventní koncerty, distribuce betlémského světla a také půlnoční mše.

V letošním roce jsme však bohužel nuceni prožívat advent jinak, než jsme byli zvyklí. Zbyly nám mnohdy jen vzpomínky, a tak není na škodu připomenout si význam a vznik hlavních tradic.

Slovo „advent“ je latinského původu a znamená příchod (Spasitele), očekávání narození Páně. Je to doba příprav, rozjímání, dobročinnosti, měl by to být čas zklidnění. Tato doba trvá 4 týdny (4 neděle před 25. 12.) a jejich počet stanovil papež Řehoř Veliký v 6.

století. To adventní věnec má historii mnohem kratší. Jeho tradice začíná až v 19. století, věnec měl sloužit jako pomůcka k odpočítávání adventních týdnů.

Ještě mladší, ale neméně krásná tradice, je betlémské světlo. Dle legendy první betlémské světlo přinesl mladý rytíř do rodné Florencie v roce 1099, když se vracel z křížové války. Tato legenda se stala inspirací v 80. letech minulého století v Rakousku k akci Světlo ve tmě jako symbol míru. V roce 1988 přišel s myšlenkou distribuce světla do celého světa skautský vůdce Herbert Grünwald, a tak od roku 1989 se předává ve Vídni delegacím skautů z celého světa. Do naší republiky bylo poprvé přivezeno z Vídně 23. 12. 1989. Každoročně si můžete přijít pro betlémské světlo na Štědrý den do našeho kostela.

O Štědrém dnu se také můžeme podívat v kostele na krásný betlém s Ježíškem v jesličkách. Pozdní večer již patří půlnoční mši. Ta bývá a letos opět bude začínat v kostele sv. Prokopa o večerní desáté hodině (22.00). Ve skutečnosti se nejedná o pravou půlnoční mši, tj. první mši dne 25. prosince – dne narození Páně, ale o vánoční vigílii. Vigílie znamená bdění. Štěnovická štědrovečerní vigílie má vždy veliké kouzlo, je totiž vždy sloužena při svíčkách.

Na závěr mi dovolu, abych vám všem jménem místního společenství popřál krásné a klidné svátky vánoční plné rodinné pohody a Božího požehnání. V příštím roce pak přejeme hlavně pevné zdraví a brzký návrat do normálního života.

Michal Plzák
správce kostela

Legenda o zázračném obraze

PhDr. Alena Vlčková
kronikářka obce

Vánoční čas je časem pohádkovým. Snad se v tento čas každý člověk alespoň v představách přenesl do zázraků a tajemna, které Vánoce odedávna provázejí. Snad i chceme věřit tajemným silám, aby se splnily sny a přání, které ukrýváme. Vánoce jsou časem pohádek, legend a pověstí.

Barokní Evropu v roce 1620 už po dva roky zmítaly konflikty a boje o moc, slávu, o „pravé“ vyznání, o velikost říší. Ani Čechy nebyly prostorem klidu, spíše naopak. Čeští stavové, vyznáním reformátoři, stáli proti mocnému katolickému světu císaře Ferdinanda II. Habsburského. Dodnes máme zažitá přesvědčování o tom, jak ti „spravedliví“, tedy stavovští, se postavili katolíkům. Historická pravda je ovšem jiná, protože jak českým stavům, tak římským katolíkům šlo ve střetnutí o jiné cíle než ty náboženské.

Ale tyto úvahy ponechme na badatelích. Věnujme pozornost významné události, skrze kterou se Štěnovice, dnes již s naprostou jistotou potvrzenou historiky a badateli, připomínají v souvislostech s bitvou na Bílé hoře, ke které došlo právě před čtyřmi sty lety.

Byl sychravý podzim Léta Páně tisícího šestistého dvacátého. Deštěm uplakanou říjnovou krajinou potměnou těžkými mraky táhne vojsko rozblácenými cestami od jižní hranice Čech k Plzni. Vede je bavorský vévoda Maxmilián I., aby pomohl císaři Ferdinandu II. zlomit odpor odbojných českých stavů. Armáda vévodova postupuje od Písku do Strakonice, pokračuje přes Horažďovice a Nepomuk, jen krátce se zastaví v Blovicích, ale již 11. října byla část armády v Losině a ještě téhož dne dorazila do Štěnovic. Zde se vévoda rozhodl pro přenocování. Jeho armáda spěchala ku Praze,

ale muži již potřebovali alespoň krátký odpočinek před rozhodující bitvou se stavovským vojskem. Unavení vojáci se rozložili po nevelké vsi, spíše osadě, vévoda a jeho sbor našli přístřeší na štěnovické vydrancované tvrzi či poplužním dvoře. Každou armádu vždy doprovázel zpovědník a tak tomu bylo i ve vojsku Maxmiliánově. Vojsko Katolické ligy provázal českým územím mnich Dominik z řádu bosých karmelitánů. Jeho jedinou zbraní ve válce bylo slovo, jež mělo povzbuzovat v boji proti nepříteli, dodávat odvahy ve chvílích zaváhání, ale také mělo utěšit a přinášet naději. Otec Dominik procházel vyrabovaným štěnovickým panským sídlem, které skýtalo neutěšený obraz zkázy. Vše, co mělo nějakou cenu, bylo zřejmě uloupeno, to, co zbylo, je zničeno. Kusy rozbitého nábytku, vytloučená okna, střepy nádobí, na podlaze obrazy strhané se zdi.

pokračování na další straně

Jen mrtvé ticho, nedostávalo slov nikomu z přítomných. Dominik smutně stál uprostřed místnosti, kde měl přenocovat. Utěšoval jiné, ale sám sebe z té zkázy utěšit nedokázal. Rozhlížel se po spoušti kolem a jeho pohled se zastavil u hromady poničených obrazů. Zdálo se mu, že přeci jen je mezi rozbitým sklem a rozlámanými rámy cosi, co přečkalo rabování. Sehnul se a zvedl nevelký obrazek bez rámu. Jaká jen byla Dominikova radost a vzápětí zděšení. V rukou držel obraz o zázraku narození Božího dítěte Ježíše. Nad malým Ježíškem se sklání jeho matka Panna Maria, za ní stojí svatý Josef a zpovzdálí sledují svatou rodinu dva pastýři. Utěšená scéna radosti, něhy a lásky. O to větší zděšení ale pocítil zpovědník Dominik, když očistil obrazek a viděl, že všechny postavy kromě dítěte mají vyškrábané oči. Hluboce zbožného karmelitána Dominika také barbarství nesmírně ranilo. V duši se mu střetávala radost se smutkem. Náhle k Dominikovi skrze obrazek s narozeným Ježíškem jako by promlouval vzdálený hlas, který mu sděloval, že za jeho cit lásky a lítosti bude vojsko Katolické ligy v očekávané bitvě vítězem. Na druhý den, když se vojsko Maxmiliánovo opět vydalo na pochod ku Praze, vzal Dominik obrazek s sebou. Hrálo ho vědomí, že z trosk štěnovického panského sídla zachránil výjev lásky, citu, kterého se v žádné válce nedostává. Teď již věřil, že obrazek oslavující narození dítěte bude tou nejsilnější zbraní. Vítězství Katolické ligy nad českými stavy mělo být zároveň trestem za znesvěcení Panny Marie a svatého Josefa. Obrazek si Dominik pověsil na krk, aby byl vidět a aby povzbudil vojsko vévody Maxmiliána.

Armáda císařských a armáda českých stavů se střetly 8. listopadu 1620

v blízkosti Prahy na Bílé hoře. Podle legendy zasáhl do krutého střetnutí právě obrázek ze Štěnovic. Bosý karmelitán Dominik pozvedl obraz proti nepřátelským stavovským šikům, záře vycházející z obrazu oslnila nepřítele a vítězství bylo přisouzeno císařským. Tolik legenda o štěnovickém obraze Panny Marie, která od bělohorské bitvy je známa jako Panna Maria Vítězná.

Historická fakta o obraze a bělohorském vítězství katolíků ale vypovídají věcně a bez legend. Obě armády, císařská jako stavovská, tvořili námezdní žoldněři. Ti určitě nebojovali pro čest a slávu kohokoli, ale šli do boje, protože dostali zapláceno. Vojáci českých stavů nedostali žold již několik měsíců, a tak není divu, že se do bitvy zrovna nehrnuli. Známým faktem je i to, že se většinou nejednalo ani o Čechy, kteří ve stavovské armádě bojovali. Zázraky tedy zřejmě ani nebyly nutné, aby vojsko Katolické ligy (císařští) na Bílé hoře zvítězilo. Na mariánský obraz a legendu o zázraku, která ho provázela, se ovšem po bělohorské bitvě nezapomnělo. I papež Řehoř XV. se v roce 1622 začal o zázračný obraz zajímat.

Současný badatel Štěpán Vácha objasnil celou historii mariánského obrazu. Opíral se o dobové písemné materiály, které potvrdily, že obraz Panny Marie s Ježíškem pochází skutečně ze Štěnovic. Vyvrátil dosud platné tvrzení, že byl obraz nalezen ve Strakoncích, jak bylo v některých dokumentech 17. století uvedeno. Jméno Štěnovice bylo totiž již v této době přepsáno na Strakonice. Ale karmelitána Dominika, který obraz našel, doprovázel mnich Pietro della Madre di Dio a ten již v roce 1622 přesně popsal místo nálezů. Jednalo se o vypleněné šlechtické sídlo nedaleko

Plzně. V tomto čase patřily Štěnovice šlechtickému rodu Henigarů ze Seeberka, přesněji Adamovi Henigarovi. Ten opustil s rodinou Štěnovice v době nepokojů a pravděpodobně zůstal v Plzni. Strakonice jsou od Plzně vzdáleny kolem 70 kilometrů a strakonický zámek nepatřil žádnému šlechtickému rodu, byl majetkem řádu johanitů. Dalším důkazem o tom, že jedině Štěnovice jsou místem nalezení obrazu, jsou i texty, v nichž se již v 17. století jméno vsi uvádí a není přepsáno na Strakonice.

Štěnovický obraz je od dvacátých let 17. století uctíván a oslavován celým evropským katolickým světem. Obraz byl 8. května 1622 slavnostně přenesen do římského kostela, který je po obraze pojmenován Santa Maria della Vittoria. Originál obrazu ze Štěnovic, který byl nalezen a zachráněn bosým karmelitánem Dominikem, se bohužel nezachoval. Byl zničen v roce 1833 při požáru. V Praze jsou dvě kopie obrazu. Jedna je umístěna v kostele Panny Marie Vítězné na Malé Straně a druhou kopii nalezneme v kostele Panny Marie Vítězné na Bílé hoře.

I ve štěnovickém kostele máme alespoň fotografii zázračného obrazu Panny Marie s narozeným Ježíškem. Podle stále připomínané dávné legendy byl učiněn skrze obraz zázrak. Ale vždyť samotné téma obrazu je přece zázrakem. Narodilo se dítě a to je nový život, nový zázrak. A tak, až se o Vánocích zastavíme v kostele pro světlo z Betléma nebo navštívíme půlnoční mši, vzpomeňme na legendu o zázračném obraze ze Štěnovic, která je známa již po čtyři staletí v celé Evropě. Jsou Vánoce, čas zázraků, pohádek a legend.

Všechna čísla ŠTĚNOVICKÉHO ZPRAVODAJE naleznete na stránkách:
osvetastenovice.wz.cz